

Baji Lázár Imre

A Mária-korszak kérdései

Képesek vagyunk-e még önazonosításra időben és térben, vagy a képtelenségek világának blaszfém képözönében. épp a kép válik az ikonoklasztia romboló fegyverévé?

Lilith vagy a Jelenések parázna asszonyának képei égnek a képernyőre bámuló tudatába, tudattalanjába., a kamasz képzelet pszichofiziológiai áramköreibe, és számúzik Anna, Mária, és Márta alakját, éppúgy mint Margitot, Erzsébetet és az üdvözülés női útjának többi archetípusát. A Mária misztikus Stefano Gobbi atyának jelenti ki a Szűz Anya a képernyő hipnotikus erejéről: *”Ez a legerősebb eszköz Ellenfelem kezében arra, hogy mindenütt elterjessze a bűn és a tisztátalanság sötétségét. A televízió az a bálvány, amelyről a Jelenések könyve beszél.* (Mária Stefano Gobbinak, 1988)

Az ezredforduló *főáramú genderválságában* megtámadott női princípium, David Lynch hősnői, a Szex és New York, a Presszó vagy a Desperate Housewives asszonyai megkapaszkodhatnak-e még Mária köpenyében, amikor Mária országában a 16 és 40 közötti fogamzóképes asszonyok 40% gyermektelen, és az 1956 június 4-én, a katolikus naptár szerint Jézus Szíve ünnepén liberalizált abortusz törvény nyomán 6 millió magzatot daraboltak fel az élet szentélyében, az anyaméhben.

Mária köpenyének oltalma alatt

Csak remélhetjük, hogy nem tudják, mit cselekszenek, amikor a Regnum Marianum rejtett valóságával szemben politikusaink a szómágia fegyverével élnek. Sötét eszkatológiai tónust kapnak a meggondolatlan parlamenti szavak: *„Lehet, hogy valaki azt gondolja, ez Mária országa, de ahogy látom, Mária a kezét mindenképpen levette róla, és csak mi vagyunk itt, mi tudjuk formálni.*(GY.F. 2004. február 23) A szakrális szemiotikai megjelöltségről azonban nem lehet demokratikus módon dönteni, az evilági és metafizikai koordinátákat a téridőben és az időtlenségben kijelölik azonosítóink: a Szent Korona, és a történelmi Magyarország felajánlása Máriának. Az eszkatológiai koordinátáink megismerésében megkerülhetetlen az, amit Mária Natália nővér 1940-ben a Szűzanyától kapott üzenetében közvetít számunkra:

”Szent István az országot a mennyei Atyától kapta, s mivel fia meghalt, örökségül nekem adta. Én ezt az örökséget elfogadtam. Más országok is felajánlották magukat nekem, de örökségem csak ez az egy ország, Történelme során megjárta a keresztutat, de nem pusztul el soha.”

A Máriás papi mozgalom vezetője, Stefano Gobbi által fogadott misztikus üzenet is megerősít bennünket abban, hogy helyzetünk mariológiai tisztázása nem valláserkölcsei belügy, sokkal inkább kozmológiai súlyú feladat. Erre utal az üzenet, melyet Gobbi atya, 1981. augusztus 16-án kapott a Szűzanyától.

„A pápa szeme előtt ismeretes a (magyar) nép isteni küldetése, melyért évezredek történetének vértanúi sorával fizetett. E korban pedig Szeplőtelen Szívem világraszóló békediadala kiváltságos eszközéül adta.”

”Az én népemnek lelkileg át kell alakulnia, hogy e küldetést betölthesse Isten dicsőségére, az emberiség javára és saját boldogságára. Törekedjenek Isten mindent átható, szerető jelenlétének és az én anyai segítő jelenlétemnek állandó tudatában élni. Ezzel, és ha Jézusom megváltó áldozatából misehallgatás, áldozás és imádás révén kegyelmi erőt és szent örömet merítenek, le fogják győzni bűnös szenvedélyeiket, nem teszik szeretetlenséggel pokollá egymás életét, nem hagyják magukra a szenvedőket és az öregeket, nem emelnek gyilkos kezét születendő gyermekeikre, nem hagyják Isten nélkül felnőni őket, s nem gátolják, hanem segítik őket a legszentebb hivatásuk felé.”- ezzel töltheti be a magyarság történeti és történetfölötti küldetését.

Azaz a jelenkori magyarságnak pusztán csak önmagát kell legyőznie. Erre bátorít a jelen kiállítás is, mely egyben a magyar nemzet, mint– József Attila-i értelemben vett – közös ihlet ön(újra)meghatározásának is eszközévé válik.

A címben foglalt korszakazonosítás így megkerülhetetlen nemzeti, írástudói feladattá válik. Értelmiségi ügyé, mely átlépi az egyházi illetőség körét, és egyszerre rendezi át a nemzeti sorskérdések diskurzuskánonját, és az egyetemes korszellem vonatkoztatási rendszerét.

A misztika és a transzcendens jelenségek iránt elutasító evilágiasság képviselőinek pedig be kell látniuk, ha egy ország (és itt ez ügyben a szlovák, horvát, román, szerb, rutén és osztrák test/véreinket megszólítva mondjuk), történeti azonosítója a Szent Korona, és az ország népe régi himnuszában Máriát édesanyjaként tiszteli, Boldogasszony anyánknak nevezi, akkor az e megjelöltségben lép az eszkatológia eseményterébe.

Mária Apokalipszise

Ennek a korszaknak neve pedig Mária-korszak, Marianische Endzeit, Apokalypse Mariale. Van aki e korszakot, mint Mária évszázadot be kívánja szorítani két Máriával kapcsolatos egyházi dogma közé: a szeplőtelen fogantatás IX. Pius által dogmává emelése (1854) és Mária mennybevitelének XII. Pius általi 1950.ben megtörtént dogmává avatásának időpontja közé helyezve. Tudnunk kell, hogy mindkét dogma a népi vallásosság élő hite volt, a magyar népi vallásosság esetében mindenképpen. Azonban a Mária-korszak nem ért véget, de

Garabandal, Mezdugorje, Kibeho és Nadzsu és különösképpen az ezredfordulón zajló Kárpát-medencei Mária jelenések: Hársád, Dejce, Túrzófalva, Szőkefalva és Nagyfalva tanúsága szerint ma is zajló szakrális kommunikációs jelenségtér, eszkatológiai súlyú folyamat, Mária oltalmazó szeretetének kétségtelen bizonyítéka.

Ha Mária képünk szociálszemiotikájáról beszélünk, az elemző első feladata éppen e képpel kapcsolatban saját helyzetének tisztázása, a hegemon vagy ellenzéki olvasat pozíciójának mérlegelése. A jelen sorok szerzője orvos, és antropológus, vallására nézve pedig református. Ilyen szempontból a Mária-korszak alapjelenségei először is fenomenológiai és hermeneutikai tisztázást igényelnek. A szomatikus, materiális nézőpontot egyébként épp szomatikus tények teszik zárójelbe, mint amilyen a Mária-korszak több látnokának másfélszáz éve romlatlan teste, melyre a természettudomány megnyugtató válasszal nem szolgál.

A korszak Laboure Katalinnal kezdődik 1830-ban, akinek romlatlan teste az alábbi felvétel szerint is tanúság a biológiai tudományok mariológiai vonatkozásokban korlátozott érvényére. Jelentéstelinek érezzük, hogy a látomásban kapott csodás érem *szövegében* az áteredő büntől mentesség, Mária fogantatásának biológiai tekintetben is kivételes volta hangsúlyt kap.

„Ó bűn nélküli fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk.”

A szeplőtelen fogantatásra utaló látomásként értelmezhető az 1837-es hercegszántói Mária jelenés képnyelvi üzenete is. A látomás hőse itt egy imádságos életet élő férfi, aki az állatok itatásakor a kútban vizet merve hirtelen fényességre lett figyelmes és a kút vizén Szűz Máriára és a kisdéd Jézusra hasonlító képet látott, majd azt, hogy egy asszony kislányt tart az ölében, akit Szent Annával és a kisdéd Máriával azonosított. Összesen három alkalommal látta ugyanazt a képet, ennek jeleként elkerítették a kutat és egy fűzfát ültettek azon a helyen. Több csodás gyógyulás is történt ezen a helyen. Egyházi kivizsgálást követően, 1838-ban

hivatalosan is kegyhelynek ismerték el Máriakertet. Egyébként Hercegszántón állították fel a világ legmagasabb Mária szobrát, Rigó István pécsi szobrászművész mintegy 10 méter magas alkotását.

Szent Anna csodás áldott állapotának természetfölötti ténye kulcsmozzanat a Lourdes-i Mária jelenségében is. Bernadette Soubirous számára az utolsó jelenések egyikén jelenti ki misztikus nevét a Szűz Anya: „*Én vagyok a szeplőtelen fogantatás*”, és lám a lourdes-i látnok is mentesül a testi pusztulás biológiai törvényei alól. Milyen különös hogy e szent narratíva legnagyobb ellenfele maga Emile Zola, az irodalmi naturalizmus mestere. A korabeli szabadgondolkodó sajtó zajos ellenkampánya közepette Bernadettenek meg kell tapasztalnia a hivatali zaklatást, egyházi, és orvosi vizsgálatok sorát. A Világ riadtan szembesül a kettős hatalom tényével, evilág fejedelme farkasszemet néz a Világ Királynőjével.

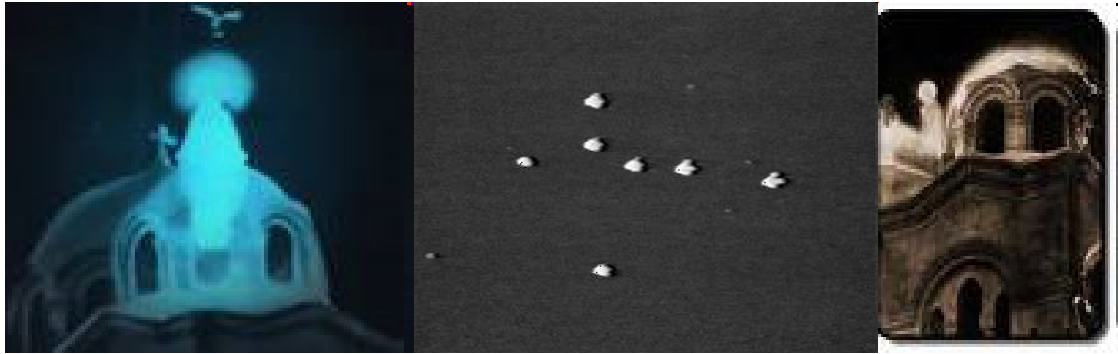

A felfakadt forrás csodás gyógyító erejét is a természettudományos igazolást követelő szkepszis vonja kétségbe, „evidence based” vizsgálatok nyomozzák a megmagyarázhatatlant. Lourdes erejét bizonyítja annak a Dániába menekült 3 gyermekes anyának, 56-os mártírozvegynek a története, akinél a rákövetkező esztendőben a feltáró műtét inoperábilis rosszindulatú gátorúri daganatot bizonyított, és aki aztán Lourdesba eljutva csodás gyógyulása folytán mégis felnevelhette gyermekeit.

A Fény Királynőjének képei

De nincs könnyebb helyzetben az antropológus sem, aki szakmájának szabályait, a kulturális relativizmus és a szociál-konstruktivista szemlélet elveit hívatott követni, és aki a vizsgált kultúra hiedelemvilágába helyezkedő emikus és a tudományos elemzés észelvűségének etic alapállása között ingázva közvetít kultúrák között. Nehezen tartható az antropológus számára a kém és a marginális benszülött pozíciója, ha a természetfölöttivel épp az objektív dokumentálás, a technikai képrögzítés szembesít, mint azt az 1968-as zeituni, 1982-es edfui, az 1986 shoubrai, az 1989-es karácsondi, 2000-es assiuti és a 2010-es gizai Mária jelenések fotodokumentációja kapcsán láthatjuk.

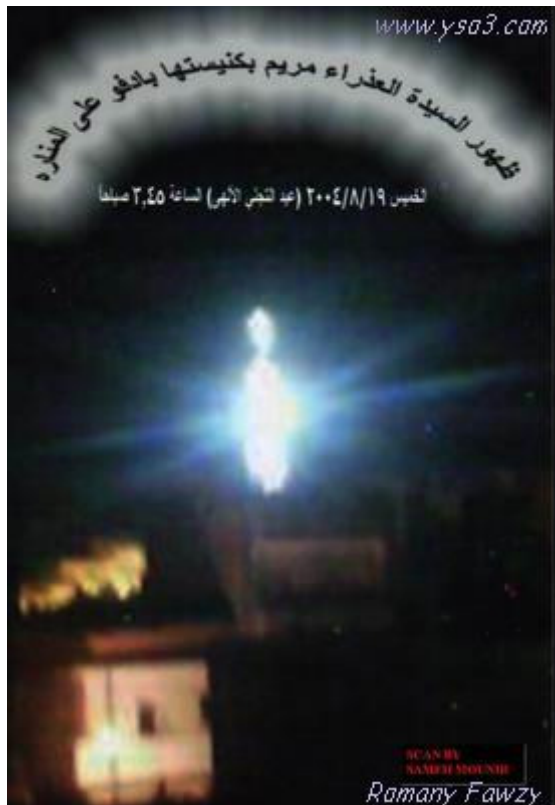
Zeitun, Egyiptom 1968

A Fényességes Szent Szűz ünnepén, 1968 április 2-án jelent meg Mária egy olyan kopt katedrális kupoláján, mely maga is egy látomással kapcsolatos fogadalom nyomán építetett, nem messze attól a helytől, ahol a Szent Család a hagyomány szerint menekülése során megpihent. A jelenések mintegy 16 hónapon keresztül, napi egy-két órás tartamban zajlottak, és csodás gyógyulások és megtérések kísérték azokat. A kopt-keresztény egyházi naptár szerint minden mintegy 32 alkalmat számláló Mária ünnepen látható volt a Szűzanya.

Az egyébként kommunista irányultságú Nasszer vezetése alatt álló kormányzat többször is átvizsgálta a tereületet, és végül jelentésében ezt olvashatjuk: „a vizsgálatok 27 különféle testhelyzetben természetfeletti fényben mutatkozó alakot észleltek.”

Edfu

1982 augusztusától 1982 novemberéig ismételten látható volt a Szűzanya a róla elnevezett Kopt Ortodox templomon Edfu városában.

Shoubra Kairó (Szent Demján templom) (Egyiptom)

Fényjelenségek közepette tűnik fel Mária a Szent Demján templom tornyai között 1986 április 11-én Kairó szegénynegyedében. Az egyházhatóságilag igazolt Mária jelenést sajátos misztikus fényjelenségek (a fenti képek) előzték meg hetekkel.

Karácsond

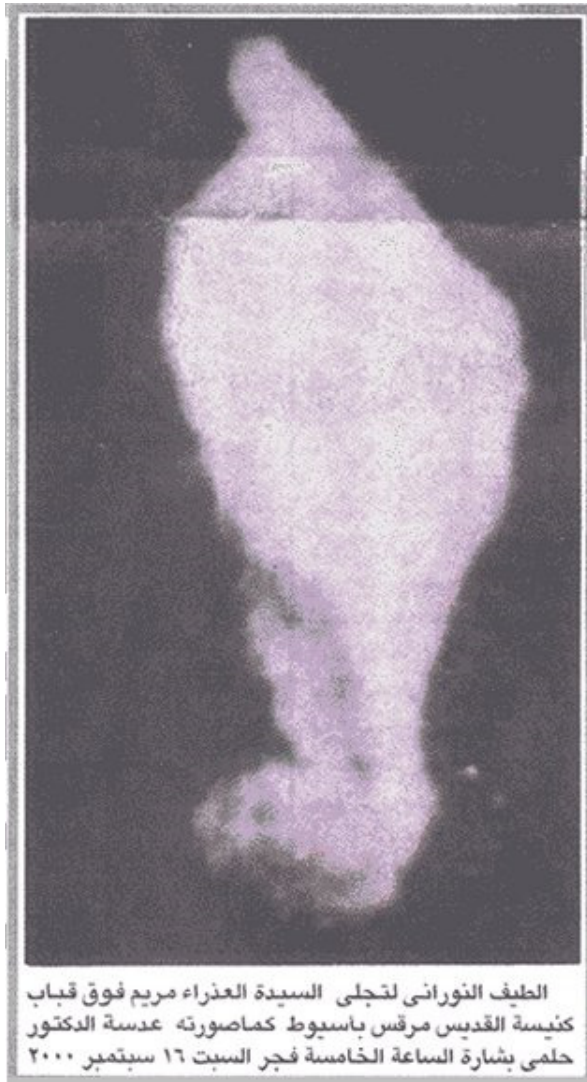

Karácsond 1989 szeptember 3. Ligeti Károly a helyi templom restaurátorának munkafázis előhívott fotóján, a felálványozott oltár előtt jelenik meg az egyedül álló csillagkoszorús Mária jelenés.

Assiut

Az Assiut-i (Egyiptom, 2000 augusztusában) két hétig tartó fényjelenés, mely a terület elektromos fénymentesítése során is látható volt. A beszámolók szerint, az adott időszakban az orvosi rendelők betegforgalma lecsökkent. Szeptember 16-án, hajnali 5-kor az assiuti Szent Márk templom fölött megjelent a Szűz Anya, amelyről azt alábbi hiteles, sajtóban megjelent fotó is bizonyosságot kínál.

Assiut-i Mária jelenés

Giza, Egyiptom

El Warraq Kairó, Gízai kerület 2009 december 12-én. Közel kétszázezren látják az igazolt és a Kopt Egyház által megerősített jelenést.

Természetesen a kulturális antropológusnak marad dolga akkor is, ha a transzcendens iránti alázatában szembesül a hierophániával, hiszen a jelenséget a jelentések szövetében kell értelmeznie, és így jelentéstelivé válik az is, hogy mi a sorsa, nyilvánossága „vizibilitása” vagy éppen elnémítottsága, izoláltsága Mária szakrális kommunikációjának a különböző vallási kultúrákban. Vizsgálni kell azt is, hogy milyen „félígáteresztő” kulturális membránok feszülnek az *itt* és az *ott* közé. Hogy miért láthatja többszáz ezernyi zarándok a kopt Mária jelenéseket a helyszínen, és miért parancsoltatik le a karácsondi Mária jelenés fotója a kilencvenes évek derekán a falu templomának faláról, és miért nem találjuk a község és a templom honlapján azóta se.

Az önvizsgálat legérzékenyebb pontja a szerző kálvinista identitásának konfesszív világa, amelynek belső tisztázandói szembesítenek a dogmákkal keretezett vallási önazonosságunk és a misztikus tapasztalattal táplált transzcendens énkéntességünk feszítő kettősségével. Egy nép, mely a kálvinizmust nemzeti vallásként éli meg, és a Boldogasszony gyermekének tartja magát, nem tud kikerülni bizonyos vallásantropológiai és dogmatikai kérdéseket, melyről már több írásban is értekeztünk (Mária felejtés. Kortárs 2000. I.sz., Leviathán vizein 2009 Ökotáj)

Tarthatatlan a tartózkodás és a lelki kiüresedés Mária ügyében, mert nem lehet a Fiút az Anyával szemben szeretni. Az imádás elutasítása dogmatikai csúsztatás, ugyanis a Máriát megillető rajongó szeretet, a „hyperdulia” valójában *kiváló tisztelet*, mely Máriát a szenttisztelet síkjára emeli, de nem azonos az Istenszemélynek kijáró imádással.

A „sola scriptura” elve sok, a Máriát illető szent hagyományban átörökölt tudást, hiedelmet háttérbe helyez, de Máriával való viszonyunkat mégis maga a Szentírás *határozza meg* számunkra a Megváltó szavaival a keresztfán,

Nekünk reformátusoknak Nagypéntek különösen fontos ünnep, és különösen fontos János evangélista, a Jelenések szerzője, „a tanítvány, akit Jézus szeretett”, aki ott állt Jézus színeváltozásakor a Tábor hegyén, és ott a kereszttel is Jézus anyja mellett, hallván a szót: „Asszony, íme a te fiad!.. Íme, a te anyád!” (19,26). Krisztushoz legközelebb állni, annyit tesz, mint hallani a szót: Boldogasszony a mi Édesanyánk, és mi az Ő fiai vagyunk.

A kálvinista számára, - aki az Úrvacsorát, a kenyeret és bort úgy veszi magához, hogy előtte hitvallást tesz, hogy e jegyekben Krisztus a Szentlélek által *jelen*, és a gyakran elhangzó katolikus kritikát cáfolva a Szentlélek által *jelen van valóságosan*, - az Igére igent mondó Szűz, a Szentlélek mátkája, a hívő ember példája maga. Mert a megtérés hitfordulatában az Igére igent mondóban megjelenik a Krisztus, és ezáltal lesz a megtért maga is Új Ember. Ebben az értelemben a református hívő számára Mária maga is ontológiai paradigma, még

akkor is, ha a Szűz Anya emberi kivételessége elvitathatatlan, mert a szeplőtelen fogantatás ténye Máriát mint embert mentesíti az áteredő bűn terhe alól. Éva engedetlenségét Mária engedelmissége oldja fel, fordítja meg - Áve.

Jézus a teljesen Isten, Mária által lesz teljesen ember. Ha Jézus a Menny és Föld közötti híd égi pillére, e híd földi pillére feltétlenül Mária, aki halála után élve a mennybe vitetik, és megkoronáztatik.

A Világ királynője cím is jelentésteli, és antinomikus dialektikát sejtet. Ő az égbe emelt földi lény, a Világ koronázott királynője egy bukott égi lényvel, *e világ fejedelmével* vívja meg harcát. Erről a harcról János a logosz evangélistája üzen, aki Patmosz-i látomásában rajzolja elénk, hogy a Fenevad az Atyát a Fiút és az Egyházat is az Asszonyon keresztül támadja.

Történelem a jelenések tükrében

Az önvizsgálat kérdései után vázoljuk fel radikális feltevésünket. A Mária jelenések paradigmikus elemzése, szövegfejtése, tartalmi vizsgálata arra utal, hogy amit mi politikaként és történelemként ismerünk, az valójában eszkatológiai folyamat, nem múlt és jövő, jobb és bal, haladás és reakció harca, hanem *theomachia*, a fent és a lent küzdelmének foglalata. Ha pedig visszaján láttatjuk az elmúlt évszázad óvó, intő Mária-kommunikációját, úgy tűnhet sokaknak, Mária elkötelezetten politizál.

A jelenések vizsgálható paradigmikus sorozatában elkülöníthetjük az egyház által igazolt, a megtúrt és az elutasított jelenések sorozatát. De elkülöníthetők a markáns történetfilozófiai, erkölcsi, politikai tartalmakat kifejező jelenésszövegek is. Kövérrel szedtük a határozott ideológiai intéseket, a baloldali vagy szélsőjobb jelmezben jelentkező, vagy radikálisan libertárius folyamatokat illető figyelmeztetéseket tartalmazó jelenéseket. A forradalmakkal, a párizsi Kommünnel kapcsolatos intések, az oroszországi bolsevizmus veszélyére mutató fatimai jelenés, a náci veszélyre intő belgiumi (Beauraing, Banneux) jelenések, a Rákosi rezsim hatalomfoglalását megelőző fallóskuti, vagy a ruandai tömegmészárlásról prófétáló kibehói, illetve a bosznia háborút előző mezsdugorjei jelenések feltétlenül ide sorolhatóak.

Az egyház által elfogadott Mária-jelenések	El nem ismert, köztiszteltben álló Mária-kegyhelyek	
<u>1251: Cambridge (barna skapuláré) (Anglia)</u> <u>1531: Villa Guadalupe (Guadalupei Szűzanya) (Mexikó)</u> <u>1579: Kazany (Oroszország)</u> <u>1600-as évek eleje: Siluva</u>	Külföldön <u>1876: Marpingen (Németország)</u> <u>1947: Montichiari (Olaszország)</u> <u>1961: San Damiano</u>	A történelmi Magyarországon <u>Csíkсомlyó (Erdély)</u> <u>Sajópálfala (1717)</u> <u>Máriakéménd (1740)</u> <u>Fallóskút (1947)</u> <u>1956: Eisenberg (Ausztria)</u>

<p>(Litvánia) <u>1664: Laus (Franciaország)</u> <u>1830: Párizs (Csodás Érem) az 1830 forradalmat illető figyelmeztetés</u> <u>1840: Párizs (zöld skapuláré) (Franciaország)</u> <u>1846: La Salette a Kommünt és a polgárháborút illető figyelmeztetés</u> <u>1858: Lourdes (a látnokot, Bernadette Soubirous-t szentté avatták) (Franciaország)</u> <u>1871: Pontmain (Franciaország)</u> <u>1877: Dietrichswalde (ma Giertzwald) (Poroszország)</u> <u>1879: Knock (Írország)</u> <u>1917: Fátima, Fátimai jelenések (Portugália) a bolsevizmust illető figyelmeztetés</u> <u>1932: Beauraing (Belgium)</u> <u>1933: Banneux (Belgium) a náciizmust illető figyelmeztetés</u> <u>1940-1996: Girgenti (Málta)</u> <u>1945-1959: Amsterdam a békebeli politikai bűnöket, szekularizmust illető figyelmeztetés.</u> <u>1947: Tre Fontane (Olaszország)</u> <u>1953: Siracusa (Olaszország)</u> <u>1968-1971: Zeitun (Egyiptom)</u> <u>1973: Akita (Japán)</u> <u>1980: San Francisco de Cuapa (Nicaragua)</u> <u>1982-1988: Kibehó (Ruanda) népiártást illető figyelmeztetés</u> <u>2002-: Nyizsnyeje Bolotnoje (Ukrajna)</u></p>	<p>(Olaszország) <u>1961: San Sebastián de Garabandal (Spanyolország)</u> <u>1981: Medjugorje vagy Medjugorje (magyarosan: Medzsugore) (Bosznia-Hercegovina)</u> <u>1982: Soufanieh-Damaszkusz (Szíria)</u> <u>1983: Marpingen (Németország)</u> <u>1985: Nadzsu (Dél-Korea) az abortusz, a szabaddkőművesség ellen, a harmadik világháború fenyegetése</u> <u>1985-2004: Schio (Olaszország)</u> <u>1987: Angüera (Brazília)</u> <u>1992: Manduria (Olaszország)</u> <u>1997: Marpingen (Németország)</u></p>	<p><u>1958: Turzófalva (ma Turzovka) (Szlovákia)</u> <u>1994: Dejte (ma Dechtice) (Szlovákia)</u> <u>Máriabesnyő</u> <u>Máriapócs (1696,1715,1905)</u> <u>Máriaradna</u> <u>Máriaremete</u> <u>Márianosztra</u> <u>Szőkefalva (1995-2005) (Erdély)</u></p>
<p>A történelmi Magyarországon <u>1687: Máriagyúd (Magyarország)</u> <u>1838: Hercegszántó (Magyarország)</u> <u>1990-1995: Hársád (ma Litmanová) (Szlovákia)</u></p>		

La Salette látnokai a 14 éves Melanie Matthieu és a 11 éves Maximin Giraud által hallott szövegek időszerűségét nehéz vitatni.

"A polgári kormányok mind azon vannak, hogy eltöröljenek és száműzzenek minden vallásos alapvet, hogy utat készítsenek a materializmusnak, ateizmusnak, okkultizmusnak és mindenféle erköcstelenségnek." "Gonosz könyvek árasztják el a világot. A sötétség szelleme terjed el mindenfelé, és lelassít minden Isten szolgálatára irányuló cselekményt. Nagy hatalmuk lesz a természet felett, és még templomok is épülnek szolgálataukra." "A Földet mindenféle csapások érik a járványok és éhínségek mellett, amely széles körben elterjed. Háborúk sorozatai lesznek az utolsó háborúig, amelyet az Antikrisztus tíz királya vív meg, akiknek azonos lesz a tervük, az Antikrisztus pedig egyeduralkodója lesz a Földnek. Mielőtt ez megtörténik, valamilyen hamis béke lesz a Földön. Az emberek semmi másra nem gondolnak, csak a szórakozásra. A gonoszok a legkülönbözőbb bűnököt követik el." "A természet bosszúért kiált az ember miatt, és remeg a rémülettől azok miatt, amiknek el kell következniük a bűnnel szennyezett Földön."

Száz év múltán sem változik a helyzet. Egy amszterdami látnok, Ida asszony 1947-es látomásában jeleket kap, a sarló és a kalapács szétválását, a félhold és a nap örvénylését és látomásában tudomást szerez egy eljövendő balkáni háborúról és a Jeruzsálem körüli fegyveres harcokról. A Máriának tulajdonított üzenet szerint *"kegyetlen küzdelem zajlik majd. Gazdasági katasztrófák sújtanak." "A realizmus és az emberközpontú humanizmus lesznek az új pogányság alapjai, és a démoni támadás már nem annyira a nemzetek ellen, hanem az emberi gondolkodás ellen irányul"*. (Brown, 1994, 96. o.)

Fatima (1917) látnok gyermekei még konkrétabb történelmi-politikai felhívást közvetítenek. Lucia így ír a fatimai látomásról:

„A háború vége felé közeledik, de ha nem hagyják abba Isten megbántását, XI. Piusz pápasága alatt másik, még szörnyűbb háború kezdődik. Ha egy éjjel ismeretlen fényt láttok feltűnni, akkor tudjátok meg, hogy ez az a nagy jel, amit Isten ad, hogy a világot gonoszága miatt háborúval, éhséggel, az egyház és a Szentatya üldözésével megbüntesse. Hogy mindezt megakadályozzam, jönni fogok), és kérni fogom Oroszország felajánlását Szeplőtelen Szívemnek, és az elsőszebati engesztelő szentáldozást. Ha teljesítik kérésemet, Oroszország megtér, és béke lesz; ha nem, el fogja terjeszteni tévtanait az egész világon, háborúkat és egyházüldözést fog előidézni; a jó embereket kínozni fogják, a Szentatya sokat fog szenvedni, több nemzet megsemmisül, végül azonban Szeplőtelen Szívem diadalmaskodik. A Szentatya felajánlja nekem Oroszországot, az megtér. A világra pedig egy békés kor virrad.”.

Egyébként a kérés megismétlődik: 1929. június 13-án Tuyben egy látomásban kérte Lúciát, hogy Oroszországot ajánlják fel Szeplőtelen Szívének. A már felnőtt kort megért látnok Lucia nővér évtizedek múltán a Szűzanya üzenetét így tolmácsolja az elmaradt imaküzdelem miatt:

"Atya, Miasszonyunk nagyon szomorú, mert semmi figyelmet sem szenteltek 1917-es üzenetének. Sem a jó emberek, sem a rosszak nem törődnek vele. A jók mennek útjukon anélkül, hogy a mennyei szabályokkal sokat gondolnának, a rosszak pedig folytatják a kárhozatba vezető útjukat."

Oroszországot választotta ki Isten arra, hogy megbüntesse az emberiséget. Hacsak imáinkkal és a szentségek vételével el nem érjük, nem kapjuk meg Oroszország megtérésének kegyelmét."

Mínta a Szűzanya csak summázná fájdalmát az üzenetek iránt teljességgel érzéketlen emberiség felé Gobbi atyának 1987-ben:

"Nem hallgatták meg kérésemet, hogy ajánlja fel nekem a Pápa minden püspökkel együtt Oroszországot. Így az elterjesztette tévedéseit a világ minden részén." "Hetven évig éltetek Ellenfelem rabszolgájaként. Sikerült romlott és bűnös Babilonná változtatni a világot. Sikerült az élvezetek, a bujaság serlegével elcsábítani a Föld minden népét." "Századotok eseményeinek ura vitathatatlanul a Sátán volt. Az egész emberiséget rávitte, hogy elutasítsa Istent és szeretetének törvényét. Mindenfelé megosztást, gyűlöletet, erkölcstelenséget és gonosztságot terjesztetett. Törvényesítette a válást, a magzatgyilkosságot, a szemérmertlenséget, a homoszexualitást és az élet keletkezését megakadályozó mindenféle eszköz alkalmazását."

Az 1942-es kérdéses sikerű felajánlás után II. János Pál 1984. március 25-én, megemlékezve Máriának az angyali üdvözlés percében kimondott igen-jéről - lélekben a világ összes, előzőleg „összehívott” püspökével együtt – ismét Mária Szepőlötelen Szívének ajánlotta mind az embereket, mind a népeket az 1981-ben tett fölajánlás szavaival:

Miként fölajánljuk neked, ó Anyánk, a világot, minden embert és minden népet, úgy e világfölajánlást is a te anyai szívedre bízuk. Ó Szepőlötelen Szív! Segíts legyőzni a fenyegető rosszat, mely oly könnyen gyökeret ver a mai ember szívében, s melynek fölmérhetetlen hatásai már ránehezednek jelen életünkre, s úgy tűnik, elzárják a jövő útjait!

Az éhségtől és a háborútól - ments meg minket!

Az atomháborútól - ments meg minket!

A kiszámíthatatlan önpusztítástól és mindenfajta háborútól - ments meg minket!

A kezdődő emberi élet ellen elkövetett bűnöktől - ments meg minket!

A gyűlölettől és Isten fiai méltóságának megvetésétől - ments meg minket!

A társadalmi, nemzeti és nemzetközi életben elkövetett igazságtalanságoktól - ments meg minket!

Isten parancsolatainak könnyelmű megszegésétől - ments meg minket!

A próbálkozástól, hogy az emberi szívekben elhomályosítsák Isten igazságát - ments meg minket!

A jót a rossztól megkülönböztetni képes lelkiismeret elvesztésétől - ments meg minket!

A Szentlélek elleni bűnöktől - ments meg minket! Ments meg minket!

Hallgasd meg, ó Krisztus Anyja, minden ember szenvedésének e segélykiáltását! Egész társadalmak szenvedésének segélykiáltását! Segíts nekünk a Szentlélek erejével legyőzni minden bűnt: az ember bűneit és a „világ bűnét”, a bűnt minden formájában.

Nyilatkozzék meg még egyszer a világ történelmében a megváltás végtelen megmentő

hatalma: az irgalmas Szeretet hatalma! Parancsoljon megállást a rossznak! Alakítsa át a lelkiismereteket! A te Szeplőtelen Szívedben mutatkozzék meg Őa remény fénye! Mindenkinnek."

Lúcia nővér személyesen megerősítette, hogy ez az egyetemes és ünnepélyes följajnlás megfelelt a Szűzanya kívánságának („Sim, estí feita, tal como Nossa Senhora a pediu, desde o dia 25 de Março de 1984.") „*Igen, 1984. március 25-én megtörtént az, amit Miasszonyunk kért*". 1989. november 8-án kelt levél). Lúcia szerint a közép- és keleteurópai események, amelyek 1989-ben kezdődtek, már Mária ígéretének teljesedéséről tanúskodnak. De e mű valójában 1991-ben teljesedett be, amikor a bolsevik szörny tankserege utolsó kísérlettel Moszkvába vonult. Akkor 1991 augusztusában, a Hősök terén a lengyel misztikus pápa így beszélt: „

A Szovjetunióból érkező híreket hallva még buzgóbban imádkozom, azt kérve Istentől, hogy ez a nagy ország elkerülje az újabb tragédiákat. Azért könyörgök imádságomban, hogy ne kerüljenek veszélybe azok az erőfeszítések, amelyeket az elmúlt években tettek, hogy az egész társadalom visszakaphassa szavát és méltóságát."

És ahogy azt San Damiano látnoktól lejegyezték: *"nemsokára, amikor a történészek a világ arculatát megváltoztató eseményeket keresik, fel fogják fedezni, hogy az nem egy csata volt, hanem egy ima."*

A racionalizáló értelmezés a misztikus tapasztalatok számára lélektani, nem ritkán kórlélektani keretet feszít. A Mária látnokok orvosi klienssé tétele nem ártatlan művelet, Csépe Klára asszony, a fallóskuti látnok sorsa példa rá. Csépe Klára a politikai színezettől sem mentes zártosztályi terápiái során közel félszáz elektrosokkot volt kénytelen elszenvedni. A pszichiátria kórisme szerint Klára néni sérült lelki alkat, elmebeteg, paranoid pszichopata. Pedig a látomásban kapott helyen felfakadt forrás vize számos beteget részesített csodás gyógyulásban. Az 1947-es látomásának politikai jelentését a Rákosi rezsimet átélőknek nem kell magyarázni, a parasztasszonynak a Szűzanya jelenésben aranyfűrész adott, hogy az előtte tekergő kígyó fejét levághassa.

A Rákosi által felrobbantott Regnum Marianum templom helyén ma ugyan kereszt emelkedik, és a hajdani templom orgonasípjai is megszólalnak A magyar feltámadás feliratát viselő dél-budai református templomban, de ott a Hősök terétől nem messze, a kereszt közelében egy rejtélyes emlÉKmű vési belénk a jelenben élő múlt fenyegetését, egy a város felé ékalakban támadó *acélos* (ld. még *aczélos*, *sztalin stb*) fémformáció, mely mint a rozsdás fémoszlopok sokaságából előemelkedő él(csapat) vág a város, és a szemlélő tekintete felé.

A Mária jelenéseket nem szoríthatjuk vallási, dogmatikai zárójelek közé, nem segít a kulturális relativizmus idézőjeleinek elhelyezése sem, és nem pecsételhetők le Fellini vagy

Pasolini képsoraival. A Szűzanya fénye világítja be a kopt-keresztény-mohamedán ökumenikus teret, a természetfölötti jelenlétét könnyező szobrok jelzik Koreában, Japánban. Mindez távolinak tűnik, de a Mária jelenések nemcsak időben-térben távoli kultusztények, Mária itt van velünk a Kárpát medencében és akarja és üzeni hogy országa *„hogy ne csak Mária országa, hanem Mária engesztelő országa legyen, és ezt a nevet hordozza minden nemzet előtt.”*

Mária jelenések itthon

Bár kevés nyilvánosságot kapott a tény, de a század második felétől a Kárpát-medence vált a Mária jelenségek egyik legintenzívebb terepévé. Thurzófalva (Turzovka), Dejte (Dechtice) Hársád (Litmanovo), Nagyfalva (Nusfalau), Szőkefalva mind ilyen jelenéshely a Kárpát-medencében.

Thurzófalván 1958-ban Matousch Laschut vagyis Lassuta Máté erdőőr felhőjelenés keretében látta meg „a Szűzanyát, mint fiatal, komoly tekintetű, parancsoló, de mégis mosolygó és igen szép női alakot”. A jelenés alatt az erdőkerülő előtti fára szerelt szentkép helyén látomásban világtérképek, a hit és a bűn térképei jelennek meg kék, sárga és zöld foltokkal. Lassuta szerint Mária szembesíti a világot, *„ha nem tér meg a világ és nem tart bünbánatot, az emberiség kétharmada elpusztul”*, mintha csak a Meadows házaspár öko-ökonómiai jóslatait, vagy James Lovelock figyelmeztető ökopróféciáját olvasnánk. Bár a kommunista hatalom a kegyképet elpusztította, és az azt tartó fát is kivágatta, 1967 pünkösdjén négy csoda történt Thurzófalván, 1968-ban pedig már ötvenezer hívő és huszonnyolc pap hódolt itt az Isten anyja előtt a csodás forrásoknál. A zarándokok hosszú sora a Nagyhatalmú Szűz csodás erejét és jelenlétét hirdeti.

Az 1994-es dechticei jelenés a mindennapok küzdelmi színterén kínál erőt. A dejtei látnok a megoldás kulcsszavait így foglalta össze: ISTEN, IMA, MEGTÉRÉS, SZERETET, BÉKE, NYUGALOM, MEGBÉKÉLÉS, BÜNBÁNAT. A Szűzanya kérte, hogy ezen a helyen a zarándokok a békéért, és a *szétrombolt családokért* imádkozzanak, hogy mindenki visszatérjen Istenhez, és a családok együtt, egyetértésben éljenek tovább. A széttört, szétesett családok mellett mára már a *létre jönni nem tudó családok* gondjával is szembesülnünk kellett.

Különös jelentősége van a dejtei jelenéseknek azért is, mert Mária itt mint a családok királynője jelenik meg. Szavai gyakorlati lelki védelmet kínálnak.

- *„Aggódok, mert, mert nem becsülik az Urat. Kérem, ne sértegetétek Istent. Sokan eldobják az utolsó védelmet - az Én Rózsafüzéremet. Tanulják meg a gyermekek imádkozni a Rózsafüzéért. Ez az ima segít átvészelni a nehézséget, a betegséget. Tiszta szívvel kell*

imádkozni. A sátán nagyon fél ettől az imától. Engedjétek, hogy a családoknak a Királynője legyek. Én, a ti Anyátok könyörgök az Istennél, hogy ne veszítsétek el a hitet. Imádkozzatok, hogy ne jöjjön a büntetés, amit Isten küld a földre. Ha nem is lehet elfordítani, imádsággal, böjttel enyhíteni lehet. ”

A hársádi (Litmanova-i) jelenés arra is utal, hogy Mária országához a Regnum Marianum népei mind odatartoznak. A szlovák címer kettős keresztje nem elorzott nemzeti jelvény, hanem a Regnum Marianumhoz tartozás gesztusa, mégha ezt a politika –sem itt, sem ott - ma még nem engedi tudatosulni.

A Szűzanya keresztény élet megújítására buzdító szavai a rózsafüzér imádkozására, szeretetre, alázatra, böjtre és megtérésre szólították fel a látnokot és rajta keresztül mindannyiunkat. 1990. november 11-én elhangzott figyelmeztetése nekünk magyaroknak is szólt, amikor jelezte:

„nem bírja már tovább nézni Szlovákia vétkeit, és hogy gyermekeinek mindenük megvan, de nem tisztelik az Ő Fiát, s Őt magát sem. Az Ő Fia Szlovákiára egy óriási csapást küld, de ha az emberek megtérnek, akkor ez a veszély elmúlik. Ha az emberek megtérnek, és buzgón imádkozni kezdenek, akkor ez a katasztrófa eltávolítható.”

Ivetka, a látnok szerint: nagyon szomorú volt a Szűzanya, és megkért minket, hogy üzenetét terjesszük egész Szlovákiában, hogy az egész ország járjon ide imádkozni.

- *„És mondjátok ezt: Atyám, add, hogy mindenkit úgy tudjak fogadni, mint a fivért és nővért, add, hogy mindenkit be tudjak fogadni szeretetembe. Kérlek titeket, hogy kezdjétek el egyszerűen élni, gondolkodni és cselekedni. Keressétek a csendet, hogy újra megszülethessen bennetek Krisztus Lelke. Ne engedjétek, hogy a világ hamisakká és hazugokká tegyen benneteket. Legyetek az élő Evangélium, ne féljétek attól, hogy gyengék vagytok, mert Isten erőt ad nektek.”*

- Ezek a szavak az etnikai konfliktussal megterhelt felvidéki életet új útra terelhetik, mert ennek minden időben minden népközösségnek meg kell felelnie. Akkor, a kilencvenes évek elején Kelet-Szlovákia népe jól vizsgázott. 1990. augusztus 5. és 1991. február 24. között a Szűzanya havonta többször is, összesen 83 alkalommal jelent meg a kislányoknak. És az utolsó hónapokban - az első pénteket követő vasárnapokon - becslések szerint mintegy félmillió volt a zarándokok száma, számos csodálatos gyógyulás történt, többen még rákból és agytumorból is meggyógyultak a jelenlévők közül.

A partiumi, és erdélyi jelenések is Mária országának jelenvalóságára utalnak. Nagyfalu (Nusfalau-Szilágyság) is a megbékélés ezredvégi szent helye, sajátos politikai szertartástér a maga kétnyelvű szertartásaival. Ez a kegyhely Bara Madarász Éva látnok asszony által felajánlott (magán)területen, a Szentháromság hegyén mindenki számára nyitva áll. Éva asszony 1987-ben Csíksomlyón a Szűz Mária tiszteletére szentelt esztendőben a búcsú alkalmával élte meg misztikus elragadtatását., és ott a kis Somlyó hegyén kapta meg az Egység karizmáját. Elragadtatásában, a lélekkeresztségben tapasztalta meg Éva asszony, hogy

Isten a Szeretet. A természetfölötti itt is megmutatkozott képként, 2004 február 7-én a 60. megünnepeelt elsősombaton, az érsemjéni templom Mária szobráról készített fotón megjelent a fatimai Szűzanya képe, mely kapcsán Éva asszony a következő üzenetet kapta:

*„Soha ne felejtsetek el azt, ahol együtt imádkoztok Én láthatatlanul, **ritkán látható módon** is, Mindig veletek vagyok!”*

Ott áll a szent helyen a Kiengesztelődés Háza, és aki részt vesz a szertartásokon, az tudja, hogy a megbocsátás és bocsánatkérés nemcsak a személyes haragosok közötti hézagokat szünteti meg, de az együttélő népek közötti történelmi szakadékot is fel tudja tölteni. Erre bizonyosság annak az –egyébként nagyromán neveltetésű –orvosnőnek az esete, aki ortodox híveket vitt el Mezsdugorjébe, és sok-sok csodás tapasztalatát aztán könyvbe foglalva kért segítséget a helyi szilágysági magyar hívektől, hogyan is tudná művét elsőként, az orosz és görög fordításokat is megelőzve – szavai szerint Mária sugallatára – magyarul megjelentetni. Még hangsúlyosabb példája a történelmi, interetnikus kiengesztelődésre felszólító Szűzanyai segítségnek a Szőkefalvi jelenéssorozat. A jelen írás misztikus képfejtő keretei között különös súllyal van jelen Marián Rozsika vak látnok látomása, aki Máriát fényszoborként tapasztalta meg, és akinek a jelenéssorozat végén feltárta nevét, mely a jelenések világának is kulcsa egyben. Kifejezte szerepét a fény misztériumában, mely a megvakult Saul és a vak látnok Marián Rózsikát is lélekvezetővé tette számunkra.

"Drága gyermekeim, többször mondtam nektek, hogy ne féljetek semmitől, mert én veletek vagyok, és mindnyájatokat betakarlak védő palástommal. Mindnyájatokat szeretlek. A nevem itt, ezen a helyen A FÉNY KIRÁLYNŐJE."

A szőkefalvi látomások politikumáról szólva ki kell emelnünk 2002. március 15-ét, amelynek az interetnikus kiengesztelődés imperatívusza fontos része. „*Mindnyájatokat az **ÉN palástom alá** akarlak helyezni, azokat is, akik nem akarnak engem. Ti vagytok a jövő alapjai. Jöjjetek, hív az **ÉN Szent Fiam.**”*

"Szeressétek, szeressétek egymást, drága gyermekeim, ne gyűlöljétek, ne féljétek. Én veletek vagyok, legyetek készen."

"A szeretettel lefegyverzitek a sátánt. Az Ég tele van szeretettel, szeretetből van alkotva."

*Mária Szőkefalván is fölfegyverzi követőit, amikor ismételtelen kéri, hogy imádkozzák a Rózsafüzért, mert ezzel az imával fogja **megkötözni a sátánt** „Ne féljétek semmitől, mert a sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével!”. „A Sátán ordítva körüljár, hogy minél több lelket elnyeljen. De ti imáitokkal és böjtötökkel segíteni tudtok. Annyira szeretlek titeket, ne féljétek. Legyetek nyitott szívűek, én veletek vagyok. Betakarlak titeket, és nem hagylak elveszni, ha megtartjátok üzeneteimet. Nehéz idők várnak reátok. Ne gondolkozzatok, nagyon közel van az idő. Kezdjétek el imádkozni szívből és szívvel”*

Ahogy a jelen írás számos forrását megnyitó Molnár Gyula írja „*Erdély politikai, kulturális, etnikai, történelme Szőkefalvával emberibbé válik a nyilvános jelenések óta. A jelenés az egyes ember, a közösség a soknyelvű nemzet életében találkoztatja a civilizációkat és a kultúrákat, a mennyei civilizációt a földi civilizációval, az égi kultúrát az evilág kultúrájával és feloldja a politikai és diplomáciai tárgyalásokkal megoldhatatlan problémákat.*”

A szőkefalvi történéseknek van egy, a *képteremtés* szakrális ontológiáját illető mozzanata.

Amikor Vida Zoltán Marián Rózsika beszámolója alapján megfestette a „Szőkefalvi Asszony” portróját, és elvitte a vak látnokhoz. Rózsika megérintette, végigtapogatta akkor, és hangosan és boldogan felkiáltott, mert egy *természetfeletti fényvillanás* jelezte, hogy a Szűzanya hitelesítette a festményt.

Mindez jelzi, hogy a spirituális tartalmú képeket - az archaikus ábrázolásoktól a modernitás képi kánonján kívül helyezkedő művészetig - azok szakrális minőségét illető alázattal, és a magasabb valóságok iránt nyitott szívvel kell mérlegre tennünk és befogadnunk.

A máriás király örökében és Mária Király országában

Milyen történelmi támasztékot kínál a Magyarok Királynéja, a Regina Hungarorum a magyarság végidős küzdelmeihez? A Jézus szavait közvetítő Natália nővér szorongásunkat oldja.:

"Gyermekeim, kedves magyar gyermekeim. Ne féljeteK, imádkozzátok! Szeretném minden magyar ház kapujára, és minden oszlopra arany betűkkel felírni: Magyarország nem pusztul, csak tisztul. Magyarország a világ végezetéig él. Szeplőtelen anyám veletek van, és vigyáz rátok. Ezért szeressétek, és az engesztelést mindig vele együtt végezzétek."

Natália nővér utolsó lokúcióinak egyikében Jézus konkrét geopolitikai kérdéseket is érint, amikor a prófétáló asszony 1986-ban a magyarság jövőjét tudakolja és abban a népe számára elkészített kegyelmeket:

"Szeplőtelen Édesanyám, a Világ Királynője és a ti Győzedelmes Királynőtök nem Magyarország területét akarja kibővíteni, területét rendezni. Ő most azt kívánja és akarja, hogy a magyar nép őt jobban megismerje és szeresse. Ezt a népet szeplőtelen szívére akarja ölelni, mert az Ő szíve a legbiztosabb út, amelyen hozzám, Isten fiához juthattok. Mert életük és üdvösségük Én vagyok."

Az évezred különös politikai nyitánya, a tragikus emlékezetű 2006-os esztendő is megjelenik a prófétai üzenetekben. Bíró Mihályné Ilonka, 2006. augusztus 13-án a következő üzenetet kapta Szűz Máriától:

"Szeressétek egymást, egységesen, szívből, szeretettel engeszteljeteK, imádkozzátok. Magyarország fővárosában Szent István király ünnepén megtapasztalja a büntetés ostorát a kis Magyarország, amely elkerülhetetlen. Szent István király, magyar szentek és boldogok esedezve könyörögnek Isten színe előtt a kis Magyarságért, Országotokért. Ezáltal menekül meg a még nagyobb csapástól Magyarország, amely az Én Országom is, Szent István felajánlása révén."

Ugyanebben az esztendőben a protestáns prédikátor Michael Quinn így üzen: *"Bár az ellenség a depresszió és a kétségbeesés sátrát vonta az ország fölé, az Úr fölemelkedik Magyarország fölé, és dicsősége látható lesz fölötte. Magyarország leveti hamis vallásainak láncait, kötelekeit és ragaszkodását a hamis bálványokhoz – a remény fénylő jelévé válik a környező nemzetek számára."*

Pió atya így fogalmaz: *"Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!"*

Azon a már említett emlékezetes 1991-es Szent István ünnepen a Szűz Anyához oly közel álló lengyel pápa intett bennünket, hogy Magyarország új útjának sikeréhez *"azonban az szükséges, hogy a benne lakók féken tudják tartani az egyéni jólétük önző és gátlástalan keresését valamint az ellenségeskedés kísértését, amely újra meg újra egymás elleni küzdelemre uszítja az állampolgárokat, a társadalmi rétegeket és osztályokat."*

Ehhez megújulásra, új emberre van szükség, A bennünk megszülető új ember által valósulhat meg Mária országa is." *"Ez az igazságban és valódi szentségben Istenhez hasonlóvá alkotott új*

ember" (vö. Ef 4,24) ma kiemelkedik a ti egész ezeréves történelmetekből, és jelenvalóvá válik itt, a Hősök terén. Egyáltalán nem távoli ő, nem a múlthoz tartozik, a ma embere ő. Az „új ember”, aki Isten rendeléséből feltűnik történelmek kezdetén, és mindaz, ami benne jó, nemes, nagy és hősi volt, végigvezetett titeket a századokon keresztül. A ma embere ő. Mert az igazság mindig időszerű, és ugyanúgy nem veszíti el aktualitását, miként a jóság, az igazságosság és a szentség.” A hajdani Krisztusváró ezredéven megkoronázott király, Szent István, a magyar állam fundálóját itt különös új mítoszi keretet kínálva jelenik meg a Pápa szavai által. „Szent István az „új ember”, valóban őt hallottátok és megtanultátok hogy Jézusban van az igazság" (Ef 4.21).

Irodalom:

Molnár Gyula (2002) *Mária a történelemben* Transsylvánia Küküllői esperesi kerület

Baji Lázár Imre (2009) *Leviathán vizein Ökotáj* 41-42 sz. pp47-68

II. János Pál beszéde 1991 aug. 20-án a Hősök terén

<http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=84>

Michael H. Brown: *Az utolsó óra. Göd*, 1994, Marana Tha 2000 Alapítvány.

Magánkinyilatkoztatások Magyarországról. Törökbálint, 2007, Zarándok Kiadó.

Jézus és Mária sír. Szerk. Kőbán Ferenc. Budapest, 2004, Stella Maris Alapítvány.